

Warszawa, dnia 6 listopada 2025 r.

Poz. 1529

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 października 2025 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2024 r. poz. 1209), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1940),
- 2) ustawą z dnia 18 grudnia 2024 r. o zmianie niektórych ustaw w celu dostosowania do nomenklatury scalonej (Dz. U. poz. 1946),
- 3) ustawą z dnia 21 lutego 2025 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 303)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 7 października 2025 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 34 ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1940), który stanowi:

„Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 4 w zakresie art. 18b ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.”;

- 2) art. 6 ustawy z dnia 18 grudnia 2024 r. o zmianie niektórych ustaw w celu dostosowania do nomenklatury scalonej (Dz. U. poz. 1946), który stanowi:

„Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.”;

- 3) art. 18, art. 19 i art. 24 ustawy z dnia 21 lutego 2025 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 303), które stanowią:

„Art. 18. Obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 4, wykonuje się po raz ostatni za rok 2024.

Art. 19. Do naruszeń obowiązków, o których mowa w art. 35a pkt 7, 8, 12 i 13 ustawy zmienianej w art. 4, przez podmioty realizujące Narodowy Cel Redukcyjny do dnia 31 grudnia 2024 r., do postępowań w sprawie nałożenia na nie kary pieniężnej oraz do przekazywania wpływów z tych kar stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepisu art. 189g ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) nie stosuje się.”

„Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 6 pkt 3, który wchodzi w życie z dniem 31 marca 2025 r.;
- 2) art. 4 pkt 3 w zakresie art. 30h–30j oraz art. 5 pkt 15, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2025 r.;
- 3) art. 5 pkt 7, 12 i 13, które wchodzi w życie z dniem 31 grudnia 2025 r.;
- 4) art. 1 pkt 2 lit. a tiret trzecie w zakresie pkt 3e i 3f, pkt 3 lit. 1, lit. o oraz lit. t w zakresie pkt 32c, pkt 7, pkt 12, pkt 14 lit. a–c, e, f i h–j, pkt 16, pkt 19 lit. f, pkt 21, pkt 29, pkt 32, pkt 42–44, pkt 48 lit. a tiret czwarte–szóste i lit. b–g, pkt 49, pkt 51 i pkt 52 lit. a tiret pierwsze, art. 2 pkt 1, art. 3 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. b oraz art. 7, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.;
- 5) art. 1 pkt 36 lit. a tiret trzecie, lit. b tiret drugie, lit. c i d, pkt 37–39 oraz art. 2 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.;
- 6) art. 3 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. a, art. 4 pkt 3 w zakresie oznaczenia i tytułu rozdziału 2a i art. 30k oraz art. 4 pkt 4–8, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.”.

Marszałek Sejmu: *S. Hołownia*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 20 października 2025 r. (Dz. U. poz. 1529)

USTAWA

z dnia 25 sierpnia 2006 r.

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) organizacji i działania systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw przeznaczonych do stosowania:
 - a) w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich,
 - b) w instalacjach energetycznego spalania oraz w statkach żeglugi śródlądowej, jeżeli nie znajdują się na wodach morskich,
 - c) w wybranych flotach,
 - d) przez rolników na własny użytek

2) (uchylony)²⁾

– w celu ograniczania negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi.

2. Ustawa określa także zasady kontrolowania jakości paliw stałych wprowadzanych do obrotu lub obejmowanych procedurą celną dopuszczenia do obrotu, jeżeli paliwa te przeznaczone są do użycia w:

- 1) gospodarstwach domowych;
- 2) instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.

3. Ustawa określa także zasady:

- 1) oznakowania miejsc tankowania paliw ciekłych;
- 2) formułowania i udostępniania informacji o możliwości tankowania pojazdu samochodowego paliwem ciekłym.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.³⁾) wykonującego działalność gospodarczą w zakresie:
 - a) wytwarzania, transportowania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw albo
 - b) wprowadzania do obrotu paliw stałych;

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Unii Europejskiej:

- 1) dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 350 z 28.12.1998, str. 58; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 182);
 - 2) dyrektywy 2003/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. WE L 76 z 22.03.2003, str. 10; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 160);
 - 3) dyrektywy Rady 1999/32/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do redukcji zawartości siarki w niektórych paliwach ciekłych oraz zmieniającej dyrektywę 93/12/EWG (Dz. Urz. WE L 121 z 11.05.1999, str. 13; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 24, str. 17);
 - 4) dyrektywy 2005/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lipca 2005 r. zmieniającej dyrektywę 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 191 z 22.07.2005, str. 59);
 - 5) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/33/UE z dnia 21 listopada 2012 r. zmieniającej dyrektywę Rady 1999/32/WE w zakresie zawartości siarki w paliwach żeglugowych (Dz. Urz. UE L 327 z 27.11.2012, str. 1);
 - 6) dyrektywy Rady (UE) 2015/652 z dnia 20 kwietnia 2015 r. ustanawiającej metody obliczania i wymogi w zakresie sprawozdawczości zgodnie z dyrektywą 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych (Dz. Urz. UE L 107 z 25.04.2015, str. 26).
- ²⁾ Przez art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 21 lutego 2025 r. o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 303), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 2025 r.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1222 i 1871 oraz z 2025 r. poz. 222, 621, 622, 769 i 1168.

- 2) inspektor – inspektora w rozumieniu ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229);
- 3) paliwa – paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy, olej do silników statków żeglugi śródlądowej oraz wodór;
- 4) paliwa ciekłe:
 - a) benzyny silnikowe, które mogą zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 10,0 % objętościowo innych biokomponentów lub do 22,0 % objętościowo eteru etylo-tert-butylowego lub eteru etylo-tert-amylowego, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2025 r. poz. 901), stosowane w szczególności w pojazdach oraz rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym,
 - b) olej napędowy, który może zawierać biowęglowodory ciekłe lub do 7,0 % objętościowo innych biokomponentów, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, stosowany w szczególności w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających, wyposażonych w silniki z zapłonem samoczynnym;
- 4a) paliwa stałe:
 - a) węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85 % węgla kamiennego,
 - b) produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania,
 - c) biomasę pozyskaną z drzew i krzewów oraz biomasę roślinną z rolnictwa,
 - d) torf,
 - e) muły węglowe, flotokoncentraty,
 - f) węgiel brunatny,
 - g) dowolną mieszaninę paliw, o których mowa w lit. a–f, z dodatkiem lub bez dodatku innych substancji, zawierającą mniej niż 85 % węgla kamiennego;
- 4b) paliwo stałe niesortowane – paliwo stałe, o którym mowa w pkt 4a lit. a i b oraz e–g, niepoddane procesowi wzbogacania lub mieszaninę węgla o zróżnicowanym uziarnieniu niespełniającą wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 5) biopaliwa ciekłe – biopaliwa ciekłe, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 6) gaz skroplony (LPG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie propanu C3 i butanu C4, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, lub klasyfikowanych do kodów CN 2711 12 97, 2711 13 97 oraz 2711 19 00;
- 7)⁴⁾ sprężony gaz ziemny (CNG) – mieszaninę sprężonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, w tym sprężony biometan, o którym mowa w art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2024 r. poz. 1361, 1847 i 1881 oraz z 2025 r. poz. 303, 759 i 1218), stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 21 00 lub CN 2711 29 00;
- 7a)⁴⁾ skroplony gaz ziemny (LNG) – mieszaninę skroplonych gazów węglowodorowych, głównie metanu C1, w tym skroplony biometan, o którym mowa w art. 2 pkt 3c ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, stosowaną w silnikach przystosowanych do spalania tego paliwa, oznaczony kodem CN 2711 11 00 lub CN 2711 19 00;
- 8)⁵⁾ lekki olej opałowy – olej napędowy stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw oznaczony kodami CN ex 2710 19 42, ex 2710 19 44, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 19 48, ex 2710 20 11, ex 2710 20 16 oraz ex 2710 20 19;
- 9) ciężki olej opałowy – olej stosowany do celów opałowych w instalacjach energetycznego spalania paliw, w tym w okresach eksploatacji instalacji odbiegających od normalnych, w szczególności w okresach rozruchu i wyłączania instalacji, klasyfikowany do kodów CN od 2710 19 51 do 2710 19 67 i od 2710 20 32 do 2710 20 38;

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2024 r. o zmianie niektórych ustaw w celu dostosowania do nomenklatury scalonej (Dz. U. poz. 1946), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

- 10) olej do silników statków żeglugi śródlądowej – paliwo żeglugowe stosowane w statkach żeglugi śródlądowej;
- 10a) wodór – wodór przeznaczony do napędu pojazdu wykorzystującego energię elektryczną wytworzoną z wodoru w zainstalowanych w nim ogniach paliwowych, oznaczony kodem CN 2804 10 00;
- 11) pojazd – pojazd, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1251 oraz z 2025 r. poz. 820 i 1006);
- 12) ciągnik rolniczy – ciągnik rolniczy, o którym mowa w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym;
- 13) maszyna nieporuszająca się po drogach – każdą maszynę jezdną, przewoźne wyposażenie przemysłowe lub robocze albo inne urządzenie, które, aby przemieszczać się, wymaga odrębnego środka transportu;
- 14) wprowadzanie do obrotu – rozporządzenie paliwami na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym;
- 14a) wprowadzanie do obrotu paliw stałych – sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2;
- 15) magazynowanie – działalność gospodarczą polegającą na przechowywaniu paliwa przeznaczonego do wprowadzania do obrotu;
- 16) gromadzenie – przechowywanie paliwa nieprzeznaczonego do wprowadzania do obrotu;
- 17) transportowanie – przewożenie paliwa przeznaczonego do magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacji zakładowej;
- 18) stacja paliwowa – zespół urządzeń służących do zaopatrywania przez przedsiębiorcę w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających;
- 19) stacja zakładowa – zespół urządzeń należących do przedsiębiorcy, służących do zaopatrywania w paliwa w szczególności pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, rekreacyjnych jednostek pływających, a także wybranych flot, przez niego używanych;
- 20) akredytowane laboratorium – laboratorium niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw albo wprowadzania do obrotu paliw stałych, które uzyskało akredytację, na zasadach określonych w ustawie z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2025 r. poz. 568), do wykonywania badań jakości paliw lub paliw stałych, przy czym wymóg niezależności nie dotyczy laboratorium wykonującego badania wodoru;
- 21) próbka – paliwo, z wyłączeniem wodoru, pobrane do badań przez inspektora;
- 21a) próbka paliwa stałego – paliwo stałe pobrane do badań;
- 21b) próbka wodoru – paliwo w postaci wodoru pobrane do badań przez pracownika akredytowanego laboratorium;
- 22) rolnik – rolnika, o którym mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 23) wybrana flota – grupę co najmniej 4 pojazdów, w tym ciągników rolniczych, lub maszyn nieporuszających się po drogach albo grupę lokomotyw lub statków żeglugi śródlądowej, wyposażonych w silniki przystosowane do spalania biopaliwa ciekłego, będącą własnością lub użytkowaną przez osobę fizyczną wykonującą działalność gospodarczą, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej;
- 24) wytwarzanie biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek – wytwarzanie biopaliw ciekłych przez rolników na własny użytek, w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 25) inne paliwa odnawialne – inne paliwa odnawialne w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych;
- 26) statek żeglugi śródlądowej – statek, o którym mowa w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 18), jeżeli nie znajduje się na wodach morskich, z wyłączeniem rekreacyjnej jednostki pływającej;
- 27) rekreacyjna jednostka pływająca – jednostkę pływającą każdego typu przeznaczoną do celów sportowych i rekreacyjnych, o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m, mierzonej w sposób określony w mających do niej zastosowanie normach zharmonizowanych, niezależnie od rodzaju jej napędu, jeżeli nie znajduje się na wodach morskich;

- 28) (uchylony)⁶⁾
- 29) (uchylony)⁶⁾
- 30) (uchylony)⁶⁾
- 30a)⁷⁾ eksport – eksport w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2025 r. poz. 126, 222 i 340);
- 30b)⁷⁾ dostawa wewnątrzspółnotowa – dostawę wewnątrzspółnotową w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 31) (uchylony)⁸⁾
- 32) (uchylony)⁸⁾
- 33) gazy cieplarniane – dwutlenek węgla, podtlenek azotu oraz metan;
- 34) (uchylony)⁸⁾
- 35) (uchylony)⁸⁾
- 36) (uchylony)⁸⁾
- 37) dodatki metaliczne – dodatki do paliw ciekłych produkowane na bazie manganu, w tym trikarbonylek (metylocyklopentadieno) manganowy;
- 38) dystrybutor – odmierzacz paliw będący instalacją pomiarową, przeznaczony do tankowania paliw na stacjach paliwowych i zakładowych.

2. Przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 19, rozumie się także prowadzącego stację zakładową w ramach wykonywanej działalności gospodarczej wymienionej w ust. 1 pkt 1, a także innej działalności.

Art. 3. 1. Paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz minister właściwy do spraw klimatu określą, w drodze rozporządzeń, wymagania jakościowe dla:

- 1) paliw ciekłych, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
- 2) biopaliw ciekłych, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w stosowaniu biopaliw ciekłych;
- 3) gazu skroplonego (LPG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
- 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych, określone w odpowiednich normach w tym zakresie;
- 5) skroplonego gazu ziemnego (LNG), biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie, stan wiedzy technicznej wynikający z badań tego paliwa lub doświadczenie w jego stosowaniu;
- 6) innych paliw odnawialnych, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie, stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw lub doświadczenie w ich stosowaniu;
- 7) wodoru, biorąc pod uwagę wartości parametrów jakościowych określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

3. Paliwa wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone na stacjach zakładowych, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.

⁶⁾ Przez art. 4 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁷⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 4 pkt 2 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

⁸⁾ Przez art. 4 pkt 2 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

4. Dozwolone jest wytwarzanie paliw niespełniających wymagań jakościowych, określonych dla danego paliwa, pod warunkiem, że paliwa te przeznaczone są na eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową oraz spełniają wymagania jakościowe obowiązujące w państwie, do którego są eksportowane lub dostarczane wewnątrzspółnotowo.

Art. 3a. 1. Paliwa stałe, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wprowadzane do obrotu lub obejmowane procedurą celną dopuszczenia do obrotu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, spełniają wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz minister właściwy do spraw klimatu określą, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz dopuszczalny poziom odchylenia od tych wymagań, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

2a. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu i ministrem właściwym do spraw gospodarki, co najmniej raz na 4 lata, dokonuje przeglądu wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, w celu oceny wpływu ich stosowania na ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów. Wyniki tego przeglądu stanowią podstawę do zmiany tych wymagań.

3. Paliwa stałe dopuszczone do obrotu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej, w Republice Turcji albo w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodnie z przepisami obowiązującymi w tych państwach, które spełniają wymagania wynikające z przepisów Unii Europejskiej w tym zakresie, mogą być wprowadzane do obrotu oraz magazynowane, o ile paliwa te spełniają normy techniczne Unii Europejskiej w zakresie ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt, środowiska lub interesów konsumentów.

Art. 3b.⁹⁾ 1. Biomasa pozyskana z drzew i krzewów, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. c, wprowadzana do obrotu lub obejmowana procedurą celną dopuszczenia do obrotu w postaci brykietu lub peletu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, musi spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

2. Minister właściwy do spraw klimatu oraz minister właściwy do spraw energii określą, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biomasy pozyskanej z drzew i krzewów, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. c, wprowadzanej do obrotu lub obejmowanej procedurą celną dopuszczenia do obrotu w postaci brykietu lub peletu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Art. 3c.⁹⁾ 1. Biomasa roślinna z rolnictwa, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. c, wprowadzana do obrotu lub obejmowana procedurą celną dopuszczenia do obrotu w postaci brykietu lub peletu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, musi spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

2. Minister właściwy do spraw klimatu oraz minister właściwy do spraw energii mogą określić, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biomasy roślinnej z rolnictwa, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. c, wprowadzanej do obrotu lub obejmowanej procedurą celną dopuszczenia do obrotu w postaci brykietu lub peletu z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

Art. 3d.⁹⁾ 1. Biomasa pozyskana z drzew i krzewów, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. c, wprowadzana do obrotu lub obejmowana procedurą celną dopuszczenia do obrotu w postaci zrębki drzewnej lub drewna kawałkowego z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, musi spełniać wymagania jakościowe określone dla tego rodzaju paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz interesy konsumentów.

2. Minister właściwy do spraw klimatu oraz minister właściwy do spraw energii mogą określić, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biomasy pozyskanej z drzew lub krzewów, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. c, wprowadzanej do obrotu lub obejmowanej procedurą celną dopuszczenia do obrotu w postaci zrębki drzewnej lub drewna kawałkowego z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie wynikający z badań tych paliw, a także doświadczeń w ich stosowaniu, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby poprawy jakości powietrza, w tym ograniczenia emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji.

⁹⁾ Dodany przez art. 7 ustawy z dnia 27 listopada 2024 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1940), która weszła w życie z dniem 11 stycznia 2025 r.

Art. 4. 1. Biopaliwa ciekłe stosowane w wybranych flotach oraz wytwarzane przez rolników na własny użytek powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego biopaliwa ciekłego ze względu na ochronę środowiska.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych stosowanych w wybranych flotach oraz wytwarzanych przez rolników na własny użytek, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej w tym zakresie.

Art. 5. 1. Lekki olej opałowy, ciężki olej opałowy oraz olej do silników statków żeglugi śródlądowej powinny spełniać wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki ze względu na ochronę środowiska.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania jakościowe dotyczące zawartości siarki dla lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej,
- 2) rodzaje instalacji i warunki, w których stosowane będą ciężkie oleje opałowe, które nie muszą spełniać wymagań jakościowych w zakresie zawartości siarki

– biorąc pod uwagę zobowiązania międzynarodowe dotyczące ochrony środowiska.

Art. 5a. Przedsiębiorca wytwarzający wodór zapewnia, aby wytwarzany wodór spełniał wymagania jakościowe określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7.

Art. 6. 1. Jeżeli wystąpią na rynku nadzwyczajne zdarzenia skutkujące zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty, powodujące utrudnienia w przestrzeganiu przez producentów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych wymagań jakościowych, minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi niezwłocznie informuje o tych zdarzeniach Komisję Europejską oraz ministra właściwego do spraw klimatu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi może wystąpić do Komisji Europejskiej o wyrażenie zgody na czasowe stosowanie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych innych niż określone w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2.

3. Po uzyskaniu zgody, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może określić, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy:

- 1) wymagania jakościowe dla paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych inne niż określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub 2,
- 2) rodzaj oznaczenia numerycznego umożliwiającego identyfikację paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych oraz ich nazwy,
- 3) terminy obowiązywania wymagań jakościowych dla poszczególnych rodzajów paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych – mając na względzie ochronę środowiska, zdrowie ludzi oraz wpływ stosowania tych paliw, odpowiadających takim wymaganiom, na eksploatację pojazdów, w tym ciągników rolniczych, maszyn nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostek pływających.

Art. 6a. Jeżeli wystąpią na rynku nadzwyczajne zdarzenia skutkujące zmianą warunków zaopatrzenia w paliwa stałe, powodujące utrudnienia w przestrzeganiu wymagań jakościowych lub zagrażające bezpieczeństwu energetycznemu Rzeczypospolitej Polskiej, minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu może, w drodze rozporządzenia, na czas oznaczony, nie dłuższy niż 24 miesiące, odstąpić od stosowania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, mając na względzie interes konsumentów oraz zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego.

Art. 6b. 1. Podmiot, który nabywa paliwo stałe z przeznaczeniem innym niż określone w art. 1 ust. 2 przekazuje przedsiębiorcy wprowadzającemu do obrotu paliwo stałe, który wprowadza do obrotu również paliwo stałe z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2:

- 1) kopię zaświadczenia wystawionego przez organ określony w ust. 3 potwierdzającego prowadzenie przez podmiot, który nabywa paliwo stałe, instalacji spalania innej niż wskazana w art. 1 ust. 2 pkt 2 opalanej paliwem stałym albo
- 2) kopię dokumentu potwierdzającego prowadzenie działalności polegającej na sprzedaży paliwa stałego.

2. Przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz z przeznaczeniem innym niż określone w art. 1 ust. 2 przechowuje kopie zaświadczeń i dokumentów, o których mowa w ust. 1, oraz kopie faktur VAT wystawionych na rzecz podmiotów, które nabyły paliwo stałe, przez okres 5, lat licząc od dnia ich przekazania.

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest wydawane na wniosek prowadzącego instalację spalania inną niż wskazana w art. 1 ust. 2 pkt 2, opalaną paliwem stałym, przez organ ochrony środowiska, który wydał pozwolenie, o którym mowa w art. 181 ust. 1 pkt 1 albo 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 i 1080), albo przyjął zgłoszenie, o którym mowa w art. 152 ust. 1 tej ustawy.

4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest ważne przez rok, licząc od dnia jego wystawienia.

Art. 6c. 1. Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwany dalej „świadectwem jakości”.

2. Kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe.

3. Świadectwo jakości jest przechowywane przez przedsiębiorcę, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia.

Art. 6d. Świadectwo jakości zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Art. 6e. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, wzór świadectwa jakości, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości.

Art. 7. 1. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych:

- 1) paliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3;
- 2) biopaliw ciekłych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 6 ust. 3;
- 3) innych paliw odnawialnych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 6.

2. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych gazu skroplonego (LPG), jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 3.

3. Zabrania się wprowadzania do obrotu sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz jego używania w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 4.

4. Zabrania się transportowania, magazynowania oraz wprowadzania do obrotu lekkiego oleju opałowego, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.

5. Zabrania się stosowania:

- 1) ciężkiego oleju opałowego w instalacjach energetycznego spalania paliw,
- 2) oleju do silników w statkach żeglugi śródlądowej

– jeżeli nie spełniają one wymagań jakościowych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2.

6. Zabrania się wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych, o wymaganiach jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2. Biopaliwa te mogą być dostarczane wyłącznie do wybranych flot.

7. Zabrania się wprowadzania do obrotu skroplonego gazu ziemnego (LNG) oraz jego używania w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 5.

7a. Zabrania się wprowadzania do obrotu paliw stałych:

- 1) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. e i g;
- 2) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. f;
- 3) niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 4) niesortowanych;
- 5) dla których nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości.

8. Zabrania się obejmowania procedurą celną dopuszczenia do obrotu paliw stałych, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2:

- 1) wymienionych w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. e i g,
- 2) o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. f,
- 3) niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2,
- 4) niesortowanych

– przywiezionych z terytorium państwa trzeciego w rozumieniu art. 4 pkt 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2024 r. poz. 1373) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

9. Do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu paliwa stałego należy dołączyć oświadczenie o przeznaczeniu tego paliwa.

10. Zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu wodoru oraz jego gromadzenia w stacjach zakładowych, jeżeli nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7.

Art. 8. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie są obowiązani:

- 1) nie wprowadzać takich biopaliw ciekłych do obrotu poza wybraną flotą;
- 2) zapewnić zgodność takich biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
- 3) oznakować zbiorniki, w których magazynowane będą biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranych flotach, w sposób odróżniający je od zbiorników przeznaczonych do paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do wprowadzania do obrotu, oraz umożliwiającą identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.

2. Stosujący biopaliwa ciekłe w wybranych flotach niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2 jest obowiązany do:

- 1) niewprowadzania biopaliw ciekłych do obrotu;
- 2) zaopatrywania wybranej floty w te biopaliwa ciekłe wyłącznie w użytkowanej stacji zakładowej;
- 3) zapewnienia zgodności biopaliw ciekłych z wymaganiami jakościowymi określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2;
- 4) oznakowania dystrybutora zaopatrującego wybrane floty w biopaliwa ciekłe, w sposób umożliwiającą identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie oraz odróżnienie tych biopaliw od biopaliw dopuszczonych do wprowadzania do obrotu.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, sposób oznakowania dystrybutorów zaopatrujących wybrane floty w biopaliwo ciekłe oraz zbiorników, w których magazynowane są biopaliwa ciekłe przeznaczone dla wybranych flot, biorąc pod uwagę możliwość wyraźnego rozróżnienia rodzajów paliw.

Art. 9. 1. Stosowanie w wybranych flotach biopaliw ciekłych, spełniających wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 wymaga zgłoszenia do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

2. Zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, należy dokonać przed terminem zamierzonego stosowania biopaliw ciekłych. Jeżeli Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie wniesie sprzeciwu, w drodze decyzji administracyjnej, w terminie 30 dni od dnia otrzymania zgłoszenia, biopaliwa ciekłe, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane w wybranych flotach.

2a. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może wezwać właściciela lub użytkownika wybranej floty do uzupełnienia zgłoszenia w terminie nie krótszym niż 7 dni.

2b. Termin, o którym mowa w ust. 2 w zdaniu drugim, biegnie od dnia otrzymania uzupełnienia zgłoszenia.

3. Zgłoszenie powinno zawierać:

- 1) nazwę, adres, oraz siedzibę właściciela lub użytkownika wybranej floty;
- 2) dane dotyczące rodzaju i wielkości wybranej floty;
- 3) dane dotyczące rodzaju stosowanego biopaliwa ciekłego oraz okresu, w którym ma ono być stosowane;
- 4) informacje o miejscach zaopatrywania się wybranej floty w biopaliwo ciekłe;
- 5) informacje o przedsiębiorcach wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania i wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych, przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie.

4. Do zgłoszenia należy dołączyć oświadczenie następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) dane zawarte w zgłoszeniu są kompletne i zgodne z prawdą;
- 2) nie będę wprowadzał stosowanych biopaliw ciekłych do obrotu;
- 3) znane mi są wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529) i będę ich przestrzegał;
- 4) oznakuję dystrybutor, zaopatrujący wybraną flotę w biopaliwo ciekłe, w sposób umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie oraz odróżnienie tych biopaliw od biopaliw dopuszczonych do wprowadzania do obrotu.”

5. Oświadczenie powinno także zawierać:

- 1) oznaczenie miejsca i daty złożenia oświadczenia;
- 2) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania właściciela lub użytkownika wybranej floty.

6. Do zgłoszenia należy dołączyć także oświadczenie przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, o następującej treści:

„Oświadczam, że:

- 1) biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranej flocie nie będą wprowadzane do obrotu poza tą flotą;
- 2) znane mi są wymagania jakościowe dla biopaliw ciekłych, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529) i będę ich przestrzegał;
- 3) biopaliwa ciekłe przeznaczone do stosowania w wybranej flocie magazynowane będą w zbiornikach oznakowanych w sposób odróżniający je od zbiorników dla paliw ciekłych, a także biopaliw ciekłych dopuszczonych do wprowadzania do obrotu, oraz umożliwiający identyfikację rodzaju biopaliwa ciekłego i udziałów objętościowych, wyrażonych w procentach, biokomponentów zawartych w tym biopaliwie.”

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, powinno zawierać także:

- 1) nazwę, adres oraz siedzibę przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie;
- 2) oznaczenie miejsca i datę złożenia oświadczenia;
- 3) podpis osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie.

8. Właściciel lub użytkownik wybranej floty jest obowiązany informować Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o każdej zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych.

Art. 9a. (uchylony)

Art. 9b. (uchylony)

Art. 9c. 1. Dystrybutory używane na stacjach paliwowych do paliw ciekłych zawierających dodatki metaliczne należy oznakować, umieszczając na nich widoczną i czytelną informację o następującej treści: „Zawiera dodatki metaliczne”.

2. Wymóg oznakowania dystrybutorów, o którym mowa w ust. 1, dotyczy także dystrybutorów używanych na stacjach zakładowych.

Art. 9ca. 1. Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.

2. Informacja o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego jest umieszczana:

- 1) w instrukcji obsługi tego pojazdu – przez producenta pojazdu samochodowego;
- 2) na odpowiednim korku lub klapce wlewu paliwa ciekłego lub w pobliżu tego korka lub tej klapki – przez producenta pojazdu samochodowego;
- 3) na terenie placówki handlowej prowadzącej sprzedaż pojazdów silnikowych – przez przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w tym zakresie.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, umieszcza się w widocznym i dostępnym miejscu.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób:

- 1) oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów, o których mowa w ust. 1, wskazujący na rodzaj wydawanego paliwa ciekłego,
- 2) formułowania i udostępniania informacji, o których mowa w ust. 2

– biorąc pod uwagę konieczność udzielania użytkownikom pojazdów samochodowych informacji na temat paliwa ciekłego dostępnego na stacji paliwowej lub stacji zakładowej oraz kompatybilności pojazdu samochodowego z infrastrukturą do tankowania, a w przypadku, gdy zostały wydane odpowiednie Polskie Normy, także ich postanowienia.

Art. 9d. 1. Kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 6b ust. 2, art. 6c, art. 9c oraz art. 9ca ust. 1–3, przeprowadza Inspekcja Handlowa.

2. Do przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1, oraz do postępowania pokontrolnego, stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.

Art. 10. W działalności badawczej prowadzonej przez podmioty, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1, 2 i 4–8 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571, z późn. zm.¹⁰⁾), dopuszcza się stosowanie:

- 1) biopaliw ciekłych oraz innych paliw odnawialnych, a także wodoru niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 2, 6 i 7 oraz art. 4 ust. 2;
- 2) paliw stałych niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

Art. 10a. Oleje napędowe wprowadzane do obrotu na stacjach paliwowych oraz gromadzone w stacjach zakładowych są badane na obecność:

- 1) substancji stosowanych do znakowania lub barwienia wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 2) substancji, które mogą wpłynąć na zmianę ich klasyfikacji do właściwego kodu CN, o którym mowa w art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym – w przypadku gdy nie stwierdzono w nich substancji, o których mowa w pkt 1.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 1871 i 1897 oraz z 2025 r. poz. 619, 620, 621, 622 i 1162.

Rozdział 2

System monitorowania i kontrolowania jakości paliw

Art. 11. 1. Tworzy się System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw, zwany dalej „Systemem”, którego celem jest przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw oraz paliw stałych, a także gromadzeniu paliw w stacjach zakładowych, niespełniających wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych odpowiednio na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 3a ust. 2 albo art. 4 ust. 2 albo art. 5 ust. 2 albo art. 6 ust. 3.

2. Do zadań Systemu należy kontrolowanie jakości:

- 1) paliw u przedsiębiorców,
- 1a) paliw stałych u przedsiębiorców,
- 2) biopaliw ciekłych u właścicieli lub użytkowników wybranej floty,
- 3) biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek

– a także rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie.

3. Kontrola u przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, z wyłączeniem wodoru, polega na kontroli paliw magazynowanych w celu wprowadzania ich do obrotu.

4. Zadania realizowane w ramach Systemu finansowane są z budżetu państwa.

5. Monitorowanie i kontrolowanie zawartości siarki w ciężkim oleju opałowym i oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, rejestrowanie i przetwarzanie informacji w tym zakresie określają przepisy odrębne.

Art. 12. 1. Systemem zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Zarządzającym”.

2. Do zadań Zarządzającego należy:

- 1) prowadzenie wykazów:
 - a) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, transportowania oraz magazynowania paliw,
 - b) stacji paliwowych oraz stacji zakładowych,
 - c) hurtowni paliw,
 - d) przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw stałych– sporządzanych w szczególności na podstawie danych z kontroli przeprowadzanych przez Inspekcję Handlową;
- 2) prowadzenie wykazu właścicieli i użytkowników wybranych flot;
- 3) prowadzenie wykazu rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, na podstawie danych udostępnianych przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa;
- 4) nadawanie numerów identyfikacyjnych przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw, przedsiębiorcom wykonującym działalność gospodarczą w zakresie magazynowania paliw, stacjom paliwowym, stacjom zakładowym, hurtowniom paliw oraz rolnikom wytwarzającym biopaliwa ciekłe na własny użytek, na potrzeby Systemu;
- 5) prowadzenie wykazu akredytowanych laboratoriów sporządzanego na podstawie danych udostępnianych przez Polskie Centrum Akredytacji;
- 6) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola, do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z jej podziałem określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 30 pkt 2 lit. c;
- 7) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania i magazynowania paliw, z wyłączeniem wodoru, oraz wprowadzania do obrotu paliw stałych, u których będzie dokonywana kontrola jakości paliw lub paliw stałych;
- 8) określanie minimalnej liczby hurtowni paliw, z wyłączeniem hurtowni wodoru, w których będzie dokonywana kontrola jakości paliw;
- 9) określanie minimalnej liczby stacji paliwowych oraz stacji zakładowych, w których dokonywana będzie kontrola jakości gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub skroplonego gazu ziemnego (LNG);

- 10) określanie minimalnej liczby przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu lekkiego oleju opałowego, u których dokonywana będzie kontrola jakości tego oleju;
- 11) sporządzanie planu kontroli jakości:
 - a) paliw,
 - b) paliw stałych;
- 12) ustalanie sposobu oznaczania próbki, próbki paliwa stałego i kopii świadectwa jakości w celu uniemożliwienia identyfikacji przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni paliw lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek podczas przeprowadzanych badań;
- 13) opracowywanie rocznych raportów, o których mowa w art. 29 ust. 1, 2 i 5;
- 14) gromadzenie i przetwarzanie, na potrzeby Systemu, danych statystycznych dotyczących jakości:
 - a) paliw,
 - b) paliw stałych.

2a. Przy sporządzaniu wykazów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, Zarządzający może wziąć pod uwagę dane udostępniane przez Główny Urząd Statystyczny, Urząd Regulacji Energetyki, Państwową Straż Pożarną oraz Urząd Dozoru Technicznego.

3. Zarządzający realizuje swoje zadania przy pomocy Inspekcji Handlowej.

4. Wykazy, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, prowadzone są w systemie informatycznym i udostępniane są w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

5. (uchylony)

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 11 i 12, podlegają ochronie na zasadach i w trybie określonym w przepisach o ochronie informacji niejawnych.

Art. 13. Zarządzający może wyznaczyć do kontroli dodatkowe stacje paliwowe, stacje zakładowe, hurtownie paliw lub przedsiębiorców poza minimalnymi liczbami określonymi zgodnie z art. 12 ust. 2 pkt 6–10, lub rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek, w przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości paliw lub paliw stałych lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości paliw lub paliw stałych.

Art. 13a. 1. Kontrolę jakości wodoru u przedsiębiorców wytwarzających, magazynujących, wprowadzających do obrotu, gromadzących w stacjach zakładowych wodór, a także prowadzących hurtownie wodoru przeprowadza się raz na kwartał roku kalendarzowego.

2. W przypadku uzyskania informacji o niewłaściwej jakości wodoru lub zaistnienia okoliczności wskazujących na możliwość wystąpienia niewłaściwej jakości wodoru Zarządzający może wyznaczyć do kontroli przedsiębiorców wytwarzających, magazynujących, wprowadzających do obrotu, gromadzących w stacjach zakładowych wodór, a także prowadzących hurtownie wodoru, poza częstotliwością określoną w ust. 1.

Art. 14. Kontrolę jakości paliwa transportowanego przeprowadza się wyłącznie:

- 1) na wniosek policji;
- 2) w toku czynności wykonywanych przez policję.

Art. 15. 1. Do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek i próbek paliw stałych oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej.

2. Przepisów art. 4 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej nie stosuje się do kontroli polegającej na pobieraniu próbek i badaniu dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa.

3. (uchylony)

Art. 16. 1. Kontrolę jakości paliw lub paliw stałych u przedsiębiorców oraz biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających je na własny użytek, a także kontrolę wykonania obowiązków, o których mowa w art. 6b ust. 2, art. 6c, art. 9c oraz art. 9ca ust. 1–3, przeprowadza inspektor po okazaniu legitymacji służbowej oraz doręczeniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli, wydanego przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

2. Upoważnienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) podstawę prawną do wykonywania kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) datę i miejsce jego wystawienia;
- 4) imię i nazwisko kontrolującego oraz numer jego legitymacji służbowej;
- 5) (uchylony)
- 6) określenie zakresu przedmiotowego kontroli;
- 7) datę rozpoczęcia i przewidywany termin zakończenia kontroli;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 9) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego.

2a. Przepis art. 49 ust. 7 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców nie ma zastosowania do przeprowadzania kontroli, o której mowa w ust. 1.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, inspektor podejmuje u przedsiębiorcy wskazanego przez Zarządzającego.

4. Inspektor jest uprawniony do pobrania próbek ze zbiornika, opakowania jednostkowego lub z urządzenia służącego do dystrybucji paliwa.

4a. Próbki paliw stałych pobiera się z przenośników taśmowych, podnośników kubełkowych, wagonów kolejowych, samochodów lub z przymy uzyskanej po wyładowaniu tego paliwa z wagonów, samochodów, statków albo z barek lub ze zwałów albo z opakowań jednostkowych.

4b. Inspektor, w przypadku przedsiębiorców wytwarzających wodór, jest uprawniony do kontroli dokumentacji potwierdzającej spełnienie przez wodór wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 oraz do kontroli dokumentacji potwierdzającej pobranie i zbadanie próbki wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c i art. 25d.

4c. Inspektor, w przypadku kontroli przedsiębiorców transportujących, magazynujących, wprowadzających do obrotu oraz gromadzących w stacjach zakładowych wodór, a także przedsiębiorców prowadzących hurtownie wodoru, jest uprawniony do kontroli certyfikatu jakości wodoru lub jego kopii.

5. Inspektor może w toku kontroli żądać udostępnienia dokumentów dotyczących pochodzenia i jakości badanego paliwa lub paliwa stałego.

5a. Inspektor w toku kontroli żąda okazania:

- 1) koncesji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1–4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w zakresie wytwarzania, magazynowania lub przeladunku, przesyłania lub dystrybucji oraz obrotu paliwami ciekłymi, w tym obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą, jeżeli taka koncesja jest wymagana ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez kontrolowanego przedsiębiorcę;
- 2) decyzji o wpisie do rejestru, o którym mowa w art. 32a ust. 1 ustawy, o której mowa w pkt 1, jeżeli jest ona wymagana ze względu na rodzaj działalności prowadzonej przez kontrolowanego przedsiębiorcę;
- 3) kopii dokumentów określonych w art. 6b ust. 1 i 2.

6. W przypadku gdy w trakcie kontroli przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania paliw stwierdzi, że dane paliwo jest przeznaczone na eksport lub dostawę wewnątrzspółnotową, kontrola polega na żądaniu przedłożenia przez przedsiębiorcę dokumentów potwierdzających przeznaczenie tego paliwa.

Art. 17. 1. W toku kontroli inspektor pobiera dwie próbki lub dwie próbki paliwa stałego.

2. Inspektor oznacza próbki lub próbki paliwa stałego w sposób ustalony przez Zarządzającego.

3. Próbkę paliwa stałego przekazuje się do badań laboratoryjnych wraz ze świadectwem jakości, które inspektor oznacza w sposób ustalony przez Zarządzającego.

Art. 17a. W toku kontroli inspektor dokonuje kontroli dokumentacji z badań, o których mowa w art. 25a ust. 3–3b, albo certyfikatu jakości wodoru lub jego kopii, w celu stwierdzenia, czy wodór spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 oraz, w przypadku badania, o którym mowa w art. 25a ust. 3, czy próbkę wodoru pobrano i zbadano zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c i art. 25d.

Art. 18. 1. Zarządzający może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub innym podmiotem na pobieranie próbek paliwa, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, próbki są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub inny podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobranie.

Art. 18a. 1. Zarządzający może zawierać umowy z akredytowanym laboratorium lub z innym akredytowanym podmiotem na pobieranie próbek paliw stałych, jeżeli do ich pobrania są potrzebne specjalistyczne umiejętności lub specjalistyczny sprzęt techniczny.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, próbki paliw stałych są pobierane w obecności inspektora przez pracownika akredytowanego laboratorium lub przez inny akredytowany podmiot, z którym zawarto umowę na ich pobieranie.

Art. 19. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzeń, sposób pobierania próbek:

- 1) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
- 2) biopaliw ciekłych u rolników wytwarzających biopaliwa ciekłe na własny użytek,
- 3) gazu skroplonego (LPG),
- 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
- 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej

– biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach.

Art. 19a. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek:

- 1) innych paliw odnawialnych,
- 2) skroplonego gazu ziemnego (LNG)

– odrębnie dla każdego rodzaju paliw, o których mowa w pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tych paliw.

Art. 19b. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbek paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz metody określone w odpowiednich normach.

Art. 20. 1. Po zakończeniu czynności, o których mowa w art. 17, art. 18 ust. 2 lub art. 18a ust. 2, inspektor sporządza protokół pobrania próbek lub próbek paliw stałych.

2. Protokół, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) pieczęć urzędową;
- 2) numer protokołu;
- 3) oznaczenie przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, u którego pobrano próbki;
- 4) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4;
- 5) datę pobrania próbek lub próbek paliw stałych;
- 6) określenie miejsca pobrania próbek lub próbek paliw stałych;
- 7) opis sposobu, w jaki pobrano próbki lub próbki paliw stałych;
- 8) informacje o ilości paliwa znajdującego się w zbiornikach lub opakowaniach jednostkowych, z których pobrano próbki;
- 8a) informację o ilości wprowadzanego do obrotu przez przedsiębiorcę paliwa stałego o określonych wymaganiach jakościowych, z której pobrano próbki tego paliwa stałego;
- 9) znajdujące się w posiadaniu przedsiębiorcy informacje dotyczące pochodzenia i jakości badanego paliwa lub paliwa stałego;
- 10) określenie rodzaju oferowanego paliwa lub paliwa stałego, których próbki lub próbki paliwa stałego pobrano, oraz ilości pobranego paliwa lub paliwa stałego;

- 11) imię, nazwisko i stanowisko służbowe inspektora pobierającego próbki lub próbki paliwa stałego;
- 12) podpisy:
 - a) kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek albo ich przedstawicieli,
 - b) inspektora pobierającego próbki lub próbki paliwa stałego.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzymuje kontrolowany przedsiębiorca lub rolnik wytwarzający biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawiciel, a drugi egzemplarz inspektor dołącza do akt sprawy.

4. Odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego przedsiębiorcę lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek lub ich przedstawicieli nie stanowi przeszkody dla przekazania do badań pobranych próbek lub próbek paliw stałych.

Art. 21. Inspektor sporządza także protokół pobrania próbek lub próbek paliw stałych przeznaczony do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej, zawierający:

- 1) numer protokołu, o którym mowa w art. 20 ust. 1;
- 2) numery identyfikacyjne, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 4;
- 3) informacje o oznaczeniu próbek lub próbek paliw stałych oraz świadectwa jakości uniemożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy, stacji paliwowej, stacji zakładowej, hurtowni lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, u którego próbki lub próbki paliw stałych pobrano, przekazywanych do akredytowanego laboratorium;
- 4) podpis inspektora pobierającego próbki lub próbki paliw stałych.

Art. 22. 1. Inspektor lub upoważniony pracownik Inspekcji Handlowej niezwłocznie przekazują upoważnionemu pracownikowi akredytowanego laboratorium pobrane próbki lub próbki paliw stałych w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliw lub paliw stałych i ich cech charakterystycznych.

2. Jedna z próbek lub próbek paliw stałych stanowi próbkę kontrolną, a drugą próbkę lub próbkę paliw stałych przeznacza się do badań.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku badania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub próbek kontrolnych sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz próbek paliw stałych lub próbek kontrolnych paliw stałych w toku kontroli przez pracownika akredytowanego laboratorium.

4. Badania pobranych próbek lub próbek paliw stałych i próbek kontrolnych przeprowadza się w akredytowanym laboratorium. Badania próbek sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub próbek kontrolnych sprężonego gazu ziemnego (CNG) oraz próbek paliw stałych i próbek kontrolnych paliw stałych mogą być przeprowadzane także w toku kontroli przez pracownika akredytowanego laboratorium.

5. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadza, na pisemny wniosek kontrolowanego przedsiębiorcy lub rolnika wytwarzającego biopaliwa ciekłe na własny użytek, badania próbki kontrolnej w akredytowanym laboratorium.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, składa się w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia kontrolowanemu protokołu zawierającego wyniki badań próbek.

7. W przypadku gdy przeprowadzone badania próbki sprężonego gazu ziemnego (CNG) wykazały, że paliwo to nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 4, badania próbki kontrolnej przeprowadza się z urzędu.

7a. Badania próbki kontrolnej przeprowadza się z urzędu, jeżeli przeprowadzone badania próbek paliw stałych wykazały, że:

- 1) paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub
- 2) wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości.

7b. Ocena zgodności wartości parametrów próbki paliwa stałego lub próbki kontrolnej paliwa stałego z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości jest dokonywana z uwzględnieniem dopuszczalnego poziomu odchylenia wartości parametrów jakościowych paliw stałych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2.

8. Wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki.

9. Wyniki badań pobranych próbek paliw stałych u przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe stosuje się do ilości paliwa stałego, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 8a.

Art. 23. 1. W przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa, z wyłączeniem wodoru, Zarządzający niezwłocznie wyznacza, z uwzględnieniem ust. 2, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli.

2. W przypadku braku stacjonarnego zbiornika paliwa u przedsiębiorcy będącego bezpośrednim dostawcą paliwa do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, inspektor podejmuje czynności kontrolne w celu ustalenia innego przedsiębiorcy, od którego pochodzi zakwestionowane paliwo, a posiadającego stacjonarny zbiornik.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się w przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, obecności substancji, o których mowa w art. 10a, w olejach napędowych, o których mowa w tym przepisie.

Art. 24. 1. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, lub w olejach napędowych, o których mowa w art. 10a, stwierdzono obecność substancji, o których mowa w tym przepisie, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki przeznaczonej do badań, o której mowa w art. 22 ust. 2.

1a. Jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo stałe nie spełnia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 lub wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji, nakłada na kontrolowanego obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki paliwa stałego przeznaczonej do badań i badań próbki kontrolnej oraz kwoty stanowiącej równowartość kosztów ich pobrania.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera od kontrolowanego zaliczkę w wysokości kosztów badania próbki kontrolnej po uprzednim wezwaniu go do złożenia tej zaliczki.

3. Jeżeli badanie próbki kontrolnej nie wykaże naruszenia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 albo art. 4 ust. 2, albo art. 5 ust. 2, albo art. 6 ust. 3, uznaje się, że badane paliwo spełnia te wymagania. W takim przypadku zwraca się kontrolowanemu zaliczkę, o której mowa w ust. 2.

3a. W przypadku olejów napędowych, o których mowa w art. 10a, przepis ust. 3 stosuje się, jeżeli badanie próbki kontrolnej nie wykaże obecności substancji, o których mowa w art. 10a.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, w którym wykonano badania próbki, a w przypadku gdy badania próbki wykonano w laboratorium prowadzonym przez Inspekcję Handlową – na podstawie ustaleń kierownika tego laboratorium.

4a. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej ustala wysokość należności pieniężnej, o której mowa w ust. 1a, na podstawie faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium lub innego akredytowanego podmiotu, który dokonał pobrania próbek paliwa stałego, oraz faktury wystawionej przez kierownika akredytowanego laboratorium, które wykonało badania próbki paliwa stałego i próbki kontrolnej paliwa stałego.

5. Kontrolowany jest obowiązany uiścić należność pieniężną, o której mowa w ust. 1 i 1a, na rachunek właściwego wojewódzkiego inspektoratu Inspekcji Handlowej.

6. Wpływy z tytułu należności, o których mowa w ust. 1 i 1a, stanowią dochód budżetu państwa.

7. Należności, o których mowa w ust. 1 i 1a, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 25. 1. Akredytowane laboratoria, które nie są prowadzone przez Zarządzającego, przeprowadzają badania:

- 1) próbek lub próbek paliw stałych pobranych do badań – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym;
- 2) próbek kontrolnych sprężonego gazu ziemnego (CNG) lub próbek kontrolnych paliw stałych – na podstawie umowy zawartej z Zarządzającym;
- 3) pozostałych próbek kontrolnych – na podstawie umowy zawartej z wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowej.

2. Umowy, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności postanowienia dotyczące liczby próbek przekazywanych do badań, terminu wykonania badań, sposobu rozliczeń za wykonane badania, odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, okresu jej obowiązywania i warunków rozwiązania.

Art. 25a. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Przedsiębiorca wytwarzający wodór, w trakcie procesu jego wytwarzania, bada jakość wodoru pod kątem spełnienia wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7, co najmniej raz na 30 dni w akredytowanym laboratorium.

3a. W przypadku gdy w danym okresie 30 dni, w danej instalacji służącej do wytwarzania wodoru, wytworzono powyżej 50 ton wodoru, wówczas w tym okresie, po wytworzeniu każdego 50 ton wodoru, przeprowadza się dodatkowe badanie jakości wodoru.

3b. Badanie jakości wodoru, o którym mowa w ust. 3, przeprowadza się rzadziej niż raz na 30 dni, ale co najmniej raz na kwartał, jeżeli:

- 1) wodór jest wytwarzany w procesie elektrolizy i
- 2) przedsiębiorca wytwarzający ten wodór w trakcie procesu jego wytwarzania kontroluje w sposób przepływowy zgodność z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 dla następujących parametrów: woda, węglowodory ogółem, metan, tlen, hel, azot, argon, ditlenek węgla, tlenek węgla, związki siarki ogółem, formaldehyd, kwas mrówkowy, amoniak, związki halogenowe ogółem.

4. Przedsiębiorca wytwarzający wodór jest obowiązany posiadać dokumentację z badań, o których mowa w ust. 3–3b, zawierającą co najmniej informacje na temat terminu przeprowadzenia badania oraz wartości badanych parametrów. Dokumentacja z badania, o którym mowa w ust. 3, potwierdza, że próbkę wodoru pobrano zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c i akredytowane laboratorium zbadało taką próbkę zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25d.

5. Przedsiębiorca wytwarzający wodór wystawia certyfikat jakości wodoru w oparciu o dokumenty z badań, o których mowa w ust. 3–3b, które przeprowadzono w okresie, w którym został wytworzony wodór podlegający rozporządzeniu przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa.

6. Certyfikat jakości wodoru przedsiębiorca wytwarzający wodór wystawia przed wydaniem wodoru podlegającego rozporządzeniu przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa.

7. Certyfikat jakości wodoru zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru oraz numer identyfikacyjny tego przedsiębiorcy w odpowiednim rejestrze państwa obcego, jeżeli został nadany;
- 3) indywidualny numer certyfikatu jakości wodoru;
- 4) określenie ilości wodoru objętego certyfikatem jakości wodoru, podanej w kilogramach [kg];
- 5) wskazanie okresu, w którym wytworzono wodór objęty certyfikatem jakości wodoru;
- 6) nazwę akredytowanego laboratorium, które przeprowadziło badanie, o którym mowa w ust. 3;
- 6a) informację o terminach przeprowadzenia badań jakości wodoru;
- 6b) oświadczenie, o spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 3b, w przypadku przeprowadzenia badań jakości wodoru w terminie, o którym mowa w ust. 3b;
- 7) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru o następującej treści:
„Oświadczam, że wodór, dla którego jest wystawiany ten certyfikat, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 7 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2025 r. poz. 1529) oraz że próbkę wodoru pobrano i zbadano zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c i art. 25d tej ustawy.”;
- 8) oznaczenie miejsca i datę wystawienia certyfikatu jakości wodoru;
- 9) podpis przedsiębiorcy wystawiającego certyfikat jakości wodoru albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

8. W przypadku rozporządzenia wodorem objętym certyfikatem jakości wodoru na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tego paliwa należy łącznie z tym wodorem przekazać przedsiębiorcy, który transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacjach zakładowych wodorów lub prowadzi hurtownię wodoru, oryginał lub kopię tego certyfikatu poświadczoną za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę, który rozporządził tym wodorem. Jeżeli rozporządzenie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dotyczy wodoru objętego certyfikatem jakości wodoru w ilości mniejszej niż określona w tym certyfikacie lub jego kopii, należy ten certyfikat lub kopię opatrzyć adnotacją określającą w szczególności ilość wodoru, która została rozporządzona danemu przedsiębiorcy.

9. Certyfikat jakości wodoru może mieć formę pisemną lub elektroniczną. Certyfikat w formie elektronicznej opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym i przesyła za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513).

Art. 25b. 1. Na potrzeby badania, o którym mowa w art. 25a ust. 3, próbkę wodoru pobiera, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25c, pracownik akredytowanego laboratorium, w którym będzie ona badana.

2. Pracownik akredytowanego laboratorium przekazuje niezwłocznie próbkę wodoru do akredytowanego laboratorium w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości wodoru i jego cech charakterystycznych zapewnionych zgodnie z najlepszą praktyką i dostępną wiedzą.

3. Po pobraniu próbki wodoru przedsiębiorca wytwarzający wodór sporządza protokół pobrania próbki wodoru.

4. Protokół, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wytwarzającego wodór, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wytwarzającego wodór oraz numer identyfikacyjny tego przedsiębiorcy w odpowiednich rejestrach państwa obcego, jeżeli został nadany;
- 3) numer protokołu;
- 4) datę pobrania próbki wodoru;
- 5) określenie miejsca pobrania próbki wodoru;
- 6) opis sposobu, w jaki pobrano próbkę wodoru;
- 7) określenie rodzaju badanego wodoru oraz ilości pobranego wodoru;
- 8) imię, nazwisko i stanowisko służbowe pracownika akredytowanego laboratorium pobierającego próbkę wodoru;
- 9) podpisy:
 - a) przedsiębiorcy wytwarzającego wodór albo jego przedstawiciela,
 - b) pracownika akredytowanego laboratorium pobierającego próbkę wodoru.

5. Protokół, o którym mowa w ust. 3, sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje u przedsiębiorcy wytwarzającego wodór albo u jego przedstawiciela, a drugi egzemplarz dołącza się podczas kontroli Inspekcji Handlowej do akt sprawy.

6. Badanie próbki wodoru przeprowadza akredytowane laboratorium zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 25d.

Art. 25c. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, sposób pobierania próbki wodoru przez akredytowane laboratorium, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.

Art. 25d. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości wodoru przez akredytowane laboratorium, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tego paliwa.

Art. 26. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzeń, metody badania jakości:

- 1) paliw ciekłych,
 - 2) biopaliw ciekłych,
 - 3) gazu skroplonego (LPG),
 - 4) sprężonego gazu ziemnego (CNG),
 - 5) lekkiego oleju opałowego, ciężkiego oleju opałowego oraz oleju do silników statków żeglugi śródlądowej
- biorąc pod uwagę metody określone w odpowiednich normach w tym zakresie.

Art. 26a. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości:

- 1) innych paliw odnawialnych,
- 2) skroplonego gazu ziemnego (LNG)

– odrębnie dla każdego rodzaju paliw, o których mowa w pkt 1 i 2, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej, metody określone w odpowiednich normach lub doświadczenie w stosowaniu tych paliw.

Art. 26b. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia, metody badania jakości paliw stałych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej lub metody określone w odpowiednich normach.

Art. 26c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) metody badania oleju napędowego na obecność substancji, o których mowa w art. 10a,
- 2) substancje, o których mowa w art. 10a pkt 2

– uwzględniając stan wiedzy technicznej lub metody określone w odpowiednich normach.

Art. 27. 1. Kierownik akredytowanego laboratorium jest obowiązany do przekazania właściwemu wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej oraz Zarządzającemu, niezwłocznie po zakończeniu badań, protokołu zawierającego wyniki badań próbek lub próbek paliw stałych z ich analizą.

2. Pozostałości po próbkach i próbkach paliw stałych oraz próbki kontrolne paliw lub paliw stałych niepoddane badaniom podlegają, na wniosek wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, komisyjnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.

3. Pozostałości po próbkach oraz próbki kontrolne sprężonego gazu ziemnego (CNG) niepoddane badaniom podlegają, na wniosek Zarządzającego, komisyjnemu zniszczeniu przez akredytowane laboratorium przeprowadzające badania.

Art. 27a. W przypadku gdy z protokołu, o którym mowa w art. 27 ust. 1, wynika, że w próbce lub próbce kontrolnej oleju napędowego:

- 1) stwierdzono obecność substancji, o których mowa w art. 10a, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje niezwłocznie, poświadczony za zgodność z oryginałem, wyniki badań i akta przeprowadzonej kontroli właściwemu dla siedziby przedsiębiorcy naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie podatku akcyzowego;
- 2) nie stwierdzono obecności substancji, o których mowa w art. 10a, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przekazano mu ten protokół, informacje zawierające dane przedsiębiorcy oraz dotyczące lokalizacji stacji paliwowej albo stacji zakładowej dyrektorowi izby administracji skarbowej właściwemu dla siedziby wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej.

Art. 27b. 1. Przedsiębiorca wytwarzający, transportujący, magazynujący, wprowadzający do obrotu lub gromadzący w stacji zakładowej wodór, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz ministrowi właściwemu do spraw energii informację na temat prowadzonej w tym zakresie działalności w terminie 14 dni od dnia jej faktycznego rozpoczęcia.

2. W przypadku zmiany rodzaju wykonywanej działalności przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi oraz ministrowi właściwemu do spraw energii zaktualizowaną informację, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia faktycznego dokonania zmiany.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, który składa informację, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy składającego informację oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) wskazanie rodzaju i miejsca wykonywania działalności;
- 4) datę i podpis przedsiębiorcy albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Art. 28. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej sporządza i przekazuje Zarządzającemu roczny raport zawierający analizę wyników kontroli jakości paliw oraz informacje o przebiegu kontroli i innych podejmowanych działaniach, zgodnie z programem kontroli sporządzonym na podstawie planu kontroli jakości paliw.

Art. 28a. (uchylony)

Art. 29. 1. Zarządzający na podstawie rocznych raportów, o których mowa w art. 28, sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych, biopaliw ciekłych i innych paliw odnawialnych oraz gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) i wodoru.

2. Zarządzający sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący zawartości siarki w następujących paliwach:

- 1) lekkim oleju opałowym, na podstawie rocznych raportów, o których mowa w art. 28;
- 2) ciężkim oleju opałowym, na podstawie rocznego raportu sporządzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazywanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
- 3) oleju do silników statków żeglugi śródlądowej, na podstawie rocznego raportu sporządzonego przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, przekazywanego do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie do dnia 30 kwietnia każdego roku;
- 4) paliwie żeglutowym, stosowanym w statkach morskich, na podstawie rocznych raportów sporządzonych przez właściwych terytorialnie Dyrektorów Urzędów Morskich, przekazywanych do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zgodnie z odrębnymi przepisami.

3. Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, corocznie do dnia 31 lipca następnego roku.

4. Zarządzający dostarcza corocznie Komisji Europejskiej roczny zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 2, do dnia 30 czerwca następnego roku.

5. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych i przekazuje go do dnia 31 sierpnia następnego roku.

Art. 30. Minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór raportu, o którym mowa w art. 29 ust. 1,
- 2) sposób monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w celu sporządzenia raportu, o którym mowa w art. 29 ust. 5, a w szczególności:
 - a) sposób doboru stacji paliwowych i stacji zakładowych, w których będzie dokonywana kontrola, w tym minimalną liczbę tych stacji,
 - b) okresy monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - c) sposób podziału terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do celów monitorowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
 - d) wzór raportu

– uwzględniając konieczność prewencyjnego oddziaływania Systemu oraz niezbędne informacje zawarte w sporządzanych raportach.

Art. 30a. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Rozdział 2a¹¹⁾

Zasady monitorowania oraz stosowania niektórych środków ograniczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw stosowanych w transporcie i energii elektrycznej stosowanej w pojazdach samochodowych¹¹⁾

(Rozdział 2a – uchylony)¹²⁾

Art. 30b. (uchylony)¹³⁾

Art. 30c. (uchylony)¹³⁾

Art. 30d. 1. (uchylony)¹³⁾

2. (uchylony)

¹¹⁾ Oznaczenie rozdziału 2a i tytuł tego rozdziału obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 12.

¹²⁾ Oznaczenie rozdziału 2a i tytuł tego rozdziału uchylone przez art. 4 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

¹³⁾ Przez art. 4 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Art. 30e. (uchylony)¹³⁾

Art. 30f. (uchylony)¹³⁾

Art. 30g. (uchylony)¹³⁾

Art. 30h. (uchylony)¹⁴⁾

Art. 30ha. (uchylony)¹⁴⁾

Art. 30i. (uchylony)¹⁴⁾

Art. 30j. (uchylony)¹⁴⁾

Art. 30k.¹⁵⁾ Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może żądać od podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny przedstawienia dokumentów lub informacji dotyczących realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 30k. (uchylony)¹⁶⁾

Rozdział 3

Przepisy karne

Art. 31. 1. Kto wytwarza, transportuje, magazynuje lub wprowadza do obrotu paliwa ciekłe, biopaliwa ciekłe lub inne paliwa odnawialne, gaz skroplony (LPG), sprężony gaz ziemny (CNG), skroplony gaz ziemny (LNG), lekki olej opałowy lub wodór niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega ten, kto w stacji zakładowej gromadzi paliwa wymienione w ust. 1 niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie.

3. Jeżeli paliwa, o których mowa w ust. 1 lub 2, stanowią mienie znacznej wartości, sprawca podlega grzywnie od 100 000 zł do 1 000 000 zł lub karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

4. W przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie od 10 000 zł do 25 000 zł.

5. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1–3 działa nieumyślnie, podlega grzywnie od 25 000 zł do 250 000 zł.

Art. 31a. (uchylony)

Art. 31b. 1. Przedsiębiorca, który prowadzi hurtownię wodoru lub transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacjach zakładowych wodór, który nie posiada certyfikatu jakości wodoru, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł.

2. Karze, o której mowa w ust. 1, nie podlega ten, kto prowadzi hurtownię wodoru lub transportuje, magazynuje, wprowadza do obrotu lub gromadzi w stacjach zakładowych wodór, który posiada certyfikat jakości wodoru, jeżeli nie jest świadomy, że certyfikat ten poświadcza nieprawdę.

Art. 32. Kto, będąc rolnikiem, wytwarza na własny użytek biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

Art. 33. 1. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, wprowadza do obrotu biopaliwo ciekłe stosowane w tej flocie, podlega grzywnie.

2. Kto, będąc właścicielem lub użytkownikiem wybranej floty, stosuje bez zgłoszenia biopaliwo ciekłe niespełniające wymagań jakościowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 2, podlega grzywnie.

3. (uchylony)

¹⁴⁾ Przez art. 4 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wszedł w życie z dniem 1 lipca 2025 r.

¹⁵⁾ Obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 16.

¹⁶⁾ Przez art. 4 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

4. Kto wprowadza do obrotu biopaliwa ciekłe, o których mowa w art. 4 ust. 1, przeznaczone do stosowania przez podmioty inne niż właściciel lub użytkownik wybranej floty, podlega grzywnie.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Art. 34. 1. Kto wbrew przepisom stosuje ciężki olej opałowy, niespełniający wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

2. Kto stosuje olej do silników statków żeglugi śródlądowej, niespełniający wymagań jakościowych określonych w ustawie, podlega grzywnie.

Art. 34a. 1. Kto wprowadza do obrotu paliwa stałe niezgodnie z art. 7 ust. 7a pkt 1–4, podlega grzywnie od 50 000 zł do 500 000 zł lub karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Jeżeli paliwa stałe stanowią mienie znacznej wartości, sprawca podlega grzywnie od 100 000 zł do 1 000 000 zł lub karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

3. W przypadku mniejszej wagi sprawca podlega grzywnie od 10 000 zł do 25 000 zł.

4. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 i 2 działa nieumyślnie, podlega grzywnie od 25 000 zł do 250 000 zł.

Art. 35. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwo z wyłączeniem wodoru, zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

2. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli lub usuwa paliwa stałe zabezpieczone w wyniku kontroli, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.

Rozdział 3a

Kary pieniężne

Art. 35a. Karze pieniężnej podlega:

- 1) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, który magazynuje to biopaliwo w zbiorniku nieoznakowanym w sposób określony w art. 8 ust. 1 pkt 3;
- 2) przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu biopaliw ciekłych przeznaczonych do stosowania w wybranej flocie, który zaopatruje tę flotę w to biopaliwo z dystrybutora nieoznakowanego w sposób określony w art. 8 ust. 2 pkt 4;
- 3) właściciel lub użytkownik wybranej floty, który nie wykonuje obowiązku informowania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o zmianie danych zawartych w zgłoszeniu, o którym mowa w art. 9 ust. 1;
- 4) (uchylony)
- 5) (uchylony)
- 6) przedsiębiorca, który nie oznakowuje dystrybutora na stacji paliwowej lub stacji zakładowej w sposób określony w art. 9c;
- 7)¹⁷⁾ podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2;
- 7) (uchylony)¹⁸⁾
- 8)¹⁷⁾ podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który nie przekazał w terminie sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 30i ust. 1, lub podał w tym sprawozdaniu nieprawdziwe dane;
- 8) (uchylony)¹⁸⁾
- 9) przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi:
 - a) nie wystawia świadectwa jakości albo
 - b) wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym, albo
 - c) nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe;

¹⁷⁾ Obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 18.

¹⁸⁾ Przez art. 4 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

- 10) przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, oraz z przeznaczeniem innym niż określone w art. 1 ust. 2, który wbrew obowiązkowi nie przechowuje kopii dokumentów, o których mowa w art. 6b ust. 1;
- 11) przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1–3;
- 12)¹⁷⁾ podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który odmawia przedstawienia dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 30k;
- 12) (uchylony)¹⁸⁾**
- 13)¹⁷⁾ podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny, który wprowadza w błąd Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w zakresie przedstawianych dokumentów lub informacji, o których mowa w art. 30k;
- 13) (uchylony)¹⁸⁾**
- 14) przedsiębiorca wytwarzający, transportujący, magazynujący, wprowadzający do obrotu lub gromadzący w stacji zakładowej wodór, a także przedsiębiorca prowadzący hurtownię wodoru, który nie przekazał w terminie informacji, o której mowa w art. 27b ust. 1 lub 2, lub podał w tej informacji nieprawdziwe dane.

Art. 35b.¹⁹⁾ 1. W przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, przez podmioty wspólnie realizujące ten obowiązek, karze pieniężnej podlegają te podmioty, które nie zrealizowały tego obowiązku w przypadku rozliczania samodzielnej jego realizacji.

2. (uchylony)

Art. 35b. (uchylony)²⁰⁾

Art. 35c. 1.²¹⁾ Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1–3, 6, 8 i 11–14, wynosi 5000 zł.

1.²²⁾ Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1–3, 6, 11 i 14, wynosi 5000 zł.

2. (uchylony)

3.²³⁾ Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 7, oblicza się według wzoru:

$$K = S \times O \times W,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- K – wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych [zł],
- S – 215,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}],
- O – wartość niewykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO_{2eq}/MJ], z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku,
- W – odpowiednio wartość opałową lub energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub wodoru, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne na tym terytorium, oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].

3. (uchylony)²⁴⁾

4.²³⁾ Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 3, nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15 % przychodu ukaranego podmiotu realizującego Narodowy Cel Redukcyjny, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

¹⁹⁾ Obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 20.

²⁰⁾ Przez art. 4 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

²¹⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 22.

²²⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 4 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

²³⁾ Obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 24.

²⁴⁾ Przez art. 4 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

4. (uchylony)²⁴⁾

5. Wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10 000 zł do 25 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200 000 zł;
- 2) od 25 001 zł do 100 000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200 000 zł.

Art. 35d. 1. Karę pieniężną wymierza:

- 1) podmiotom, o których mowa w art. 35a w pkt 1–3, 6 i 9–11, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli,
- 2)²⁵⁾ podmiotom, o których mowa w art. 35a pkt 7, 8, 12 i 13, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki,

2) (uchylony)²⁶⁾

- 3) przedsiębiorcom, o których mowa w art. 35a pkt 14, minister właściwy do spraw gospodarki surowcami energetycznymi

– w drodze decyzji.

2. W przypadku łącznego niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 9c i art. 9ca ust. 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może wymierzyć łączną karę pieniężną w wysokości od 5000 zł do 15 000 zł.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2, uwzględnia dotychczasową działalność w tym zakresie podmiotu dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw ciekłych wydanych na stacji zakładowej w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, ustalając wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 35c ust. 5, uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli.

Art. 35e. 1.²⁷⁾ Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 1–3, 6 oraz 9–14 stanowią dochód budżetu państwa.

1.²⁸⁾ Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 1–3, 6, 9–11 i 14 stanowią dochód budżetu państwa.

1a.²⁹⁾ Wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 35a pkt 7 i 8 stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

1a. (uchylony)³⁰⁾

1b.²⁹⁾ Karę pieniężną, o której mowa w art. 35a pkt 7, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

1b. (uchylony)³⁰⁾

1c.²⁹⁾ Kary pieniężne, o których mowa w art. 35a pkt 12 i 13, uiszcza się na rachunek Urzędu Regulacji Energetyki w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

1c. (uchylony)³⁰⁾

2. Do egzekucji kar pieniężnych stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 4**Zmiany w przepisach obowiązujących**

Art. 36. (pominięty)

Art. 37. (pominięty)

²⁵⁾ Obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 26.

²⁶⁾ Przez art. 4 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

²⁷⁾ W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 28.

²⁸⁾ Ze zmianą wprowadzoną przez art. 4 pkt 8 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

²⁹⁾ Obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 30.

³⁰⁾ Przez art. 4 pkt 8 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 2; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2030 r.

Rozdział 4a

Przepisy epizodyczne

Art. 37a. 1. Podmiot realizujący Narodowy Cel Redukcyjny może zrealizować obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, uiszczając opłatę zastępczą w wysokości określonej w ust. 4, jeżeli wykáže, że w roku kalendarzowym, którego dotyczył ten obowiązek, zrealizował Narodowy Cel Redukcyjny na minimalnym określonym poziomie.

2. Minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Redukcyjnego, o którym mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) 4,0 % na 2021 r.;
- 2) 4,1 % na 2022 r.;
- 3) 4,5 % na 2023 r.;
- 4) 5,0 % na 2024 r.

3. Minimalny poziom, o którym mowa w ust. 2, oblicza się zgodnie z art. 30b ust. 2 pkt 2.

4. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$Oz = Soz \times Ooz \times Woz,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – wysokość opłaty zastępczej, wyrażoną w złotych [zł],

Soz – odpowiednio:

- 1) 116,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2021 r.,
- 2) 135,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2022 r.,
- 3) 157,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2023 r.,
- 4) 182,00 złotych za tonę ekwiwalentu dwutlenku węgla [zł/tCO_{2eq}] w 2024 r.,

Ooz – wartość niewykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w tonach ekwiwalentu dwutlenku węgla w przeliczeniu na jednostkę energii [tCO_{2eq}/MJ], z dokładnością do dziesięciu miejsc po przecinku,

Woz – odpowiednio wartość opałową lub energetyczną paliw ciekłych, biopaliw ciekłych, gazu skroplonego (LPG), sprężonego gazu ziemnego (CNG), skroplonego gazu ziemnego (LNG) lub wodoru, rozporządzanych przez dokonanie jakiegokolwiek czynności prawnej lub faktycznej skutkującej trwałym wyzbyciem się tych paliw na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zużytych na potrzeby własne na tym terytorium, oraz energii elektrycznej sprzedawanej odbiorcy końcowemu lub zużywanej na potrzeby własne, liczoną za rok, w którym podmiot ten nie zrealizował obowiązku, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2, wyrażoną w jednostkach energii [MJ].

5. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.

6. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki surowcami energetycznymi i Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informację o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych za dany rok kalendarzowy, do dnia 31 lipca roku następującego po roku, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 30b ust. 1 i 2.

Art. 37b. Do dnia 1 stycznia 2025 r. przez akredytowane laboratorium wykonujące badanie wodoru rozumie się laboratorium, które posiada akredytację dla ogólnych wymagań dotyczących kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących zgodnie z normą ISO:17025 „Ogólne wymagania dotyczące kompetencji laboratoriów badawczych i wzorcujących” i posiada zaplecze techniczne i organizacyjne oraz zasoby kadrowe umożliwiające wykonywanie badań jakości wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25d oraz do poboru próbek wodoru zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 25c.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 38. System Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw Ciekłych i Biopaliw Ciekłych, w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 44, staje się Systemem.

Art. 39. Jeżeli obowiązujące przepisy powołują się na przepisy ustawy uchylanej na podstawie art. 44 albo odsyłają ogólnie do przepisów tej ustawy, stosuje się w tym zakresie właściwe przepisy niniejszej ustawy.

Art. 40. (pominięty)

Art. 41. Do spraw wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 42. (pominięty)

Art. 43. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 44, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 44. Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. poz. 293 i 1808).

Art. 45. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r., z wyjątkiem art. 40, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia³¹⁾.

³¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 25 września 2006 r.